

Framgången fick Jörgen Gucco Sundelin att nästan arbeta ihjäl sig

13 november 2023 19:00

Han fick det alla konstnärer drömmer om. Ett galleri som sålde allt han gjorde och bad om mer. Kunder som ville köpa mer än han hann måla.

Men Jörgen Gucco Sundelin arbetade sönder sig. För att hitta hälsa och glädje igen fick han återgå till att måla för sin egen skull.

Därför är det långt mellan utställningarna. Men nu visar han konst i Matfors.

[Susanne HolmlundText](#)

•

[Susanne Holmlundfoto](#)

Det är som att komma in i en lövskog, där de intensiva och föränderliga ljusblänken silar genom trädkronorna. Det är varmt, ombonat och livsbejakande.

För Jörgen Gucco Sundelin har konsten alltid varit meningsfullheten. Så har han också kallat sin utställning i Matfors; en av få han har haft på senare år.

Bild: Susanne Holmlund

Det är svårt att tro att så många prövningar finns inmålade i Jörgen Gucco Sundelins motiv. "Turning" följer sonens process tillbaka till ett friskt liv. "Affirmation" handlar om familjens lidande när såväl frun som ett par av barnen kämpade mot sjukdom. I "Motherhood" finns hans mammas tre sista månader på hospice.

– Hennes totala trygghet i att somna in och återgå till ursprunget var imponerande. Hon är den starkaste person jag känt, säger han.

Redan när han var barn drabbades hans mamma av sjukdom och fick veta att hon bara skulle leva tills hon var 40.

– Jag växte upp med hennes dödsdom. I Matfors där alla var fotbollsintresserade levde jag i ett utanförskap. För att få utlopp för mina känslor tecknade jag.

I "Motherhood" har Jörgen Gucco Sundelin målat in sin upplevelse av sin mammas tre sista månader på hospice.

Bild: Susanne Holmlund

För honom har konsten alltid varit meningsfullheten, och det heter också hans nya utställning.

I gymnasiet tillhörde han första kullens bildesteter, som sedan fick så gott som förtur till konstlinjen vid Ålsta folkhögskola. Men när han sökte konsthögskola tog det stopp.

– Marianne Degerman, min lärare, sa att det var ingen idé. Du har redan en färdig stil och de vill ha elever som de kan forma, sa hon.

Istället anslöt han sig till andra Ålstaelever i konstnärskollektivet Lustrum i numera nedbrunna Lindgrenska arbetsinrättningen vid Åkroken. Senare kom han att ha ateljé hemma i bostaden.

Men så hände det alla konstnärer drömmer om.

– Jag hade en separatutställning och en person ringde och presenterade sig som gallerist från Black & White Art. Han ville köpa alltihop. Jag tänkte att det var ett skämt. Men han var på riktigt; jag skickade fakturor och det kom pengar.

"Turning" till höger skiftar från rött till grönt och följer sonens läkandeprocess tillbaka till livet. "Birth" bredvid anknyter till något organiskt, kanske från kroppens insida.
Bild: Susanne Holmlund

Galleriet tänkte sig 20 års samarbete i tvåårsperioder. En annan gång dök ett äldre par upp och köpte allt han hade. Året därpå kom de igen.– Då levererade jag hem till dem och såg att de hade frysen full med Bregottpaket. De sa att de köpte upp stora partier av saker de trodde på.

De första tio åren på 2000-talet gick han för högvarv. Motiven var bakgårdar och gatuscener och folk kunde inte få nog av dem. Fast han då i princip hade kunnat leva av konsten ville han inte släppa jobbet som kock på sjukhuset. Men ibland målade han där också.

Motivet "Blissful" rymmer Jörgen Gucco Sundelins tacksamhet och lycka över att det nu går bra för alla i familjen och att alla har hittat sig själva.

Bild: Susanne Holmlund

– Det fanns ingen gräns. Jag och min fru hade ateljémiddagar hemma med konstföreningar, hon lagade mat och jag berättade om konsten.

Men till slut gick det överstyr. Hans fru blev sjuk, barnen var små och han fick måla om nätterna. I två år höll det.

– Jag höll på att byta däck på bilen och föll ihop över följkorset. Jag var totalt utbränd. Jag sa upp avtalet med galleriet och det blev inga fler ateljémiddagar. Och jag tänkte: inte en bakgård till, säger han.

Han målade några porträtt men intresset var stort för dem också.

– Då slängde jag bokstavligen ut målargrejerna och köpte en kamera, säger han.

Design Jörgen Gucco Sundelin på elskåp i Esplanaden, med en påminnelse om vårens grönska. När han målade här blev han haffad av polisen, men kunde ju visa att han inte var någon klottrare utan hade museets uppdrag att måla.

Bild: Susanne Holmlund

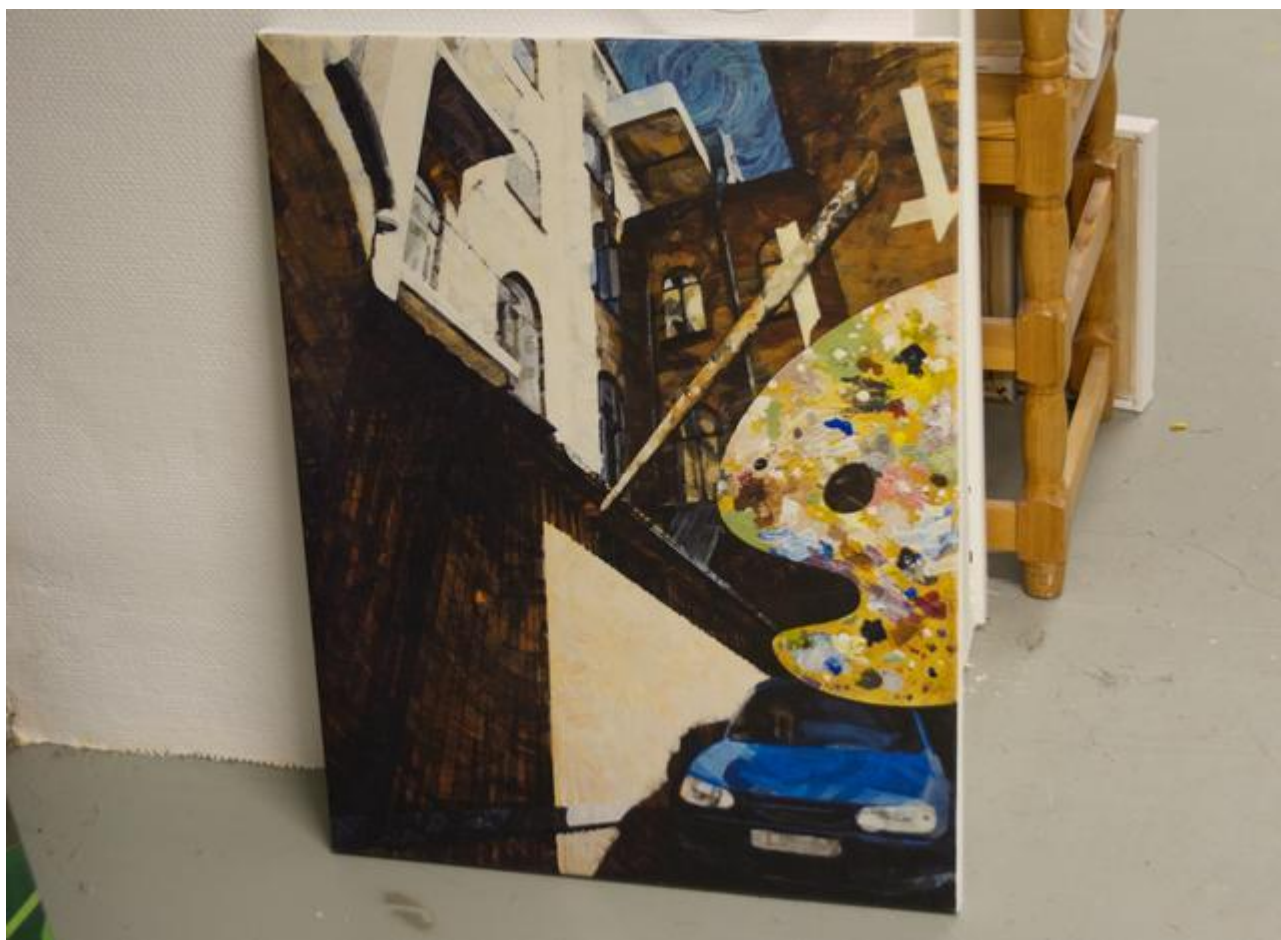
När han började plåta andra konstnärer förstod han att han ville tillbaka till konsten – men på egna villkor. Då blev måleriet enbart hans eget och numera syns han sällan i utställningar, fast han målar i timmar varje dag.

– De här motiven har mer hamnat hos vårdinrättningar. Det är också min tanke att de ska vara läkande, säger han.

Gucco är artistnamnet han tog efter guckuskon, orkidén som är vacker men anspråkslös. Numera är Gucco ett av hans officiella namn.

I dag får en målning ta ett år att bli färdig om den vill. Att få Sundsvalls museums uppdrag att måla objekt i Esplanaden och på Stora torget uppskattar han också. Hans fru är frisk, barnen är vuxna och har hittat sina livsvägar.

– Visst var en dröm jag levde i. Men den tillvaron var inte den jag trodde. Det var som att vinna på lotto och inse att pengar inte gör en lycklig.

Jörgen Gucco Sundelins sista bakgårdsmålning heter "Finito" och har talande nog också paletten och penseln inmålad. Den tittar han på ibland och tänker att han aldrig vill tillbaka till den tiden.
Bild: Susanne Holmlund

I ateljén hänger hans sista bakgårdsmålning, "Finito".

– Den tittar jag på och tänker att jag aldrig ska gå den vägen igen. Värdet ligger inte i att visa upp sig utan inuti mig själv, säger Jörgen Gucco Sundelin.

Utställningen i Matfors bibliotek pågår till den 6 december.

[Susanne Holmlund](mailto:susanne.holmlund@st.nu)susanne.holmlund@st.nu

060-19 72 78

